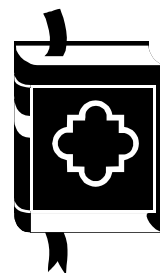

SBOR BRATRSKÉ JEDNOTY
BAPTISTŮ CHEB , LIBUŠINA 4

ZPRAVODAJ

listopad 06

BRATRSKÁ JEDNOTA BAPTISTŮ

Na stránkách ČRO 2 jsou také portréty některých církví <http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/cirkev/zprava/213738> BJB je tam představena adrese <http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/cirkev/zprava/214085> Je to zajímavá informace, jak je BJB prezentována veřejnosti na webovských stránkách Českého rozhlasu.

Historie

Komunity novokřtěnců sídlily ve společných domech, německy nazývaných "Haushaben", z čehož vzniklo české označení "habáni"

Baptisté patří k protestantským církvím. Zdůrazňují křest dospělých na základě osobního vyznání víry a závažnost Bible pro křesťanskou praxi. Název "baptisté" pochází z řeckého slova "baptizein" - křtít. Baptisté navázali na učení novokřtěnců (anabaptistů), jejichž stoupenci odmítali křest v dětském věku a znovu křtili dospělé. Hnutí novokřtěnců vzniklo v 16. století ve Švýcarsku, odkud se rychle rozšířilo zejména do Nizozemí a na Moravu. Na Moravě byli známi pod jménem habáni a dosahovali vysoké úrovně v řemeslech a hospodaření. Po bitvě na Bílé hoře však museli Moravu opustit. Baptisté dále navazují na umírněné mennonity a hnutí anglických independentů, reprezentované především Johnem Smithem, který roku 1609 založil v Amsterdamu první baptistický sbor.

Výrazného rozšíření doznali baptisté v USA hlavně mezi černými otroky, za jejichž nezávislost se zasazovali. Tam se stali v 19. stol. nejednotnými v otázce otroctví a utvořili oddělené svazy (1845). Vznikly svazy černošských baptistů, jejichž nejvýznamnějším představitelem byl Martin Luther King (1929-1968).

Počátky působení baptistů na území dnešní České republiky spadají do období poloviny devatenáctého století. Tehdy byla započata misijní práce především mezi německy mluvícím obyvatelstvem. První samostatný český baptistický sbor byl založen v roce 1885 v Hled'sebi u Veltrus. Od této doby se práce rozšiřovala, takže v roce 1919 bylo v Československu ustaveno sdružení baptistických sborů s názvem Bratrská jednota Chelčického. Zahrnovala celkem 25 sborů. Název byl později pozměněn na Bratrská jednota baptistů (Chelčického) a počátkem 50. let zjednodušen na Bratrská jednota baptistů. Ta až do konce roku 1993 zahrnovala všechny baptistické sbory na území Československa. K 1. 1. 1994 došlo v důsledku nového státoprávního uspořádání k rozdělení BJB na dvě organizačně samostatné jednoty - v České republice a ve Slovenské republice. Ty se však snaží nadále zachovávat úzký kontakt. Proto pořádají řadu společných akcí, vzájemně se informují, používají nadále společný zpěvník s českými i slovenskými písněmi, vydávají společný časopis "Rozsieváč" a podobně.

Sociální činnost

Diakonie Bratrské jednoty baptistů v České republice vznikla jako samostatný právní subjekt v květnu roku 2005, aby zastřešila dlouholetou práci občanských sdružení, která fungují při několika sborech BJB.

Péči o sociálně znevýhodněné skupiny obyvatel se v rámci Bratrské jednoty baptistů věnuje celkem 11 sdružení, přímo členy Diakonie se jich stalo 8: Dům křesťanské pomoci Bethel v Litoměřicích, Dětská zahrada Cvikov, Lano Šumperk, Unie Kompas Zlín, Pro Vás Olomouc, Nejsi sám Brno, Filadelfia Blansko, Jaspis Kroměříž. Provozují kluby pro děti a mládež, konají preventivní přednáškovou činnost na školách, v Litoměřicích velmi úspěšně funguje také dům na půli cesty. Mezi nejčastější návštěvníky patří mladí lidé, kteří pocházejí z nefunkčních rodin, nemají kvalitní zázemí, neumí nebo nejsou schopni sami řešit své obtíže. Kluby proto nenabízejí jen pouhé volnočasové aktivity, ale i odborné sociální či psychologické poradenství, přímou podporu a praktickou pomoc v konkrétních obtížných životních situacích.

Mezi plánované hlavní aktivity samotné Diakonie BJB v ČR patří zejména koordinace práce jednotlivých sdružení, metodická pomoc, podpora zvyšování kvality, zajišťování vzdělávání i pomoc i při získávání finančních prostředků. Do budoucna také Diakonie uvažuje o zřízení vlastního zařízení, které bude zaměřeno na sociálně znevýhodněné skupiny obyvatel.

Křesťanská Akademie Mladých

V září začala Česká televize s vysíláním nového křesťanského magazínu pro mládež. Jmenuje se Exit 316 (odvozeno od biblického verše Jan 3,16) a jeho hlavním iniciátorem je KAM - Křesťanská akademie mladých. Exit 316 se setkal s poměrně přejným ohlasem v církevním i sekulárním tisku. Právě vysíláním tohoto pořadu se KAM výraznějším způsobem dostává do povědomí českých křesťanů. Přesto se ale nejedná o žádnou žhavou novinku. Odkud se tedy KAM vzala?

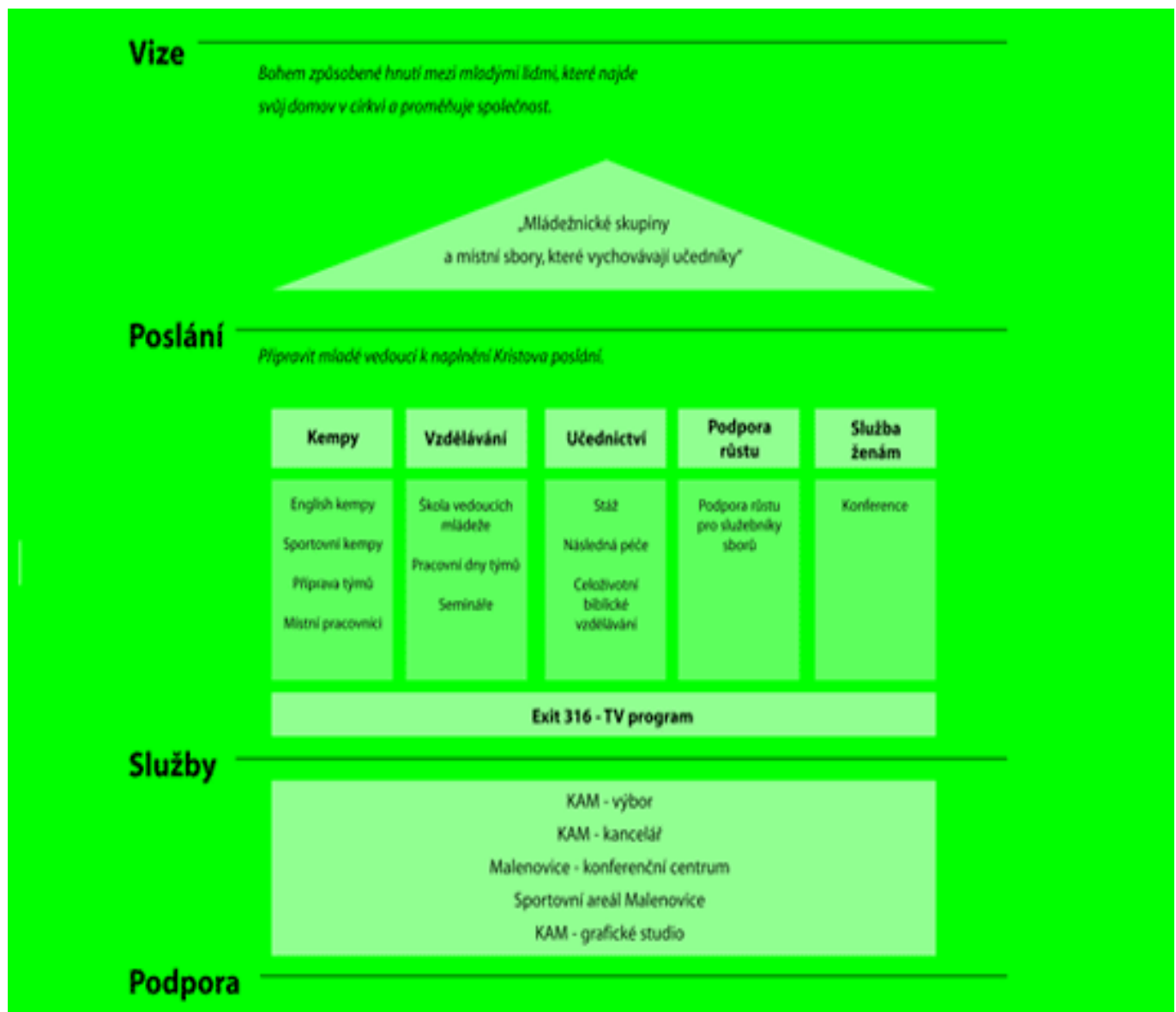
Organizace oficiálně působí v České republice už od roku 1997. Zakládající postavou je americký misionář Dave Patty. Tento mladý muž se v roce 1993 přistěhoval do České republiky s cílem rozvíjet práci s místní mládeží. Nejdříve navázal kontakty se sborem CB v Havířově a postupně rozšiřoval svou práci také na mládeže z jiných (evangelikálních) denominací. Okruh přímých spolupracovníků se dále rozrůstal. V současnosti už KAM spolupracuje také s ČCE, podílí se na přípravě mnoha mládežnických akcí, pořádá vlastní semináře a tábory. KAM také vlastní a provozuje horský hotel v Malenovicích který tvoří zázemí pro velkou část nabízených programů. Podle oficiálních prohlášení je hlavním cílem těchto aktivit šíření znalosti Bible mezi mladými lidmi, rozvoj jejich charakteru a naplňování jejich fyzických, osobnostních a duchovních potřeb.

/ Dave Patty - spoluzakladatel KAM ->

Hlavní pozornost akademie se ovšem zaměřuje zejména na výchovu vedoucích mládeže. Děje se tak prostřednictvím různých výukových programů. Mladí vedoucí jsou motivováni k evangelizaci a "učednictví". Pod tímto termínem, který je jedním z pilířů organizace, máme rozumět osobní vedení jednoho či více učedníků, kteří mají dále pokračovat v "multiplikaci". Osoby, které jsou v kolektivu jednotlivých mládeží vytipovány, jako

potencionální vůdce, jsou dále vedeni formou "koučingu". Základní metody odrážejí trend křesťanského managementu, který si získal velkou oblibu zejména v letničním hnutí. Organizace tak vytváří napříč jednotlivými sbory a denominacemi síť vyškolených vedoucích, kteří učení KAM dále předávají svým učedníkům. Vzhledem k tomu, že KAM je členkou mezinárodní skupiny Josiah Venture jsou také její pracovníci vázáni stanovami této organizace. V těchto stanovách je zakotveno, že veškerá práce a vyučování bude prováděno v souladu s učením Josiah Venture. Josiah Venture (Mimoходом: Dave Patty je presidentem této organizace.) se zaměřuje na multiplikaci, neboli množení učedníků v globálním měřítku. Zásadní roli v tomto procesu hraje hloubka osobní víry, která se zcela konkrétně a vykazatelně projevuje v životní praxi. Zřejmý je vliv probuzenectví a letničního hnutí.

převzato z internetových stránek www.kam.cz

KAM programově usiluje o naddenominační charakter, který by měl umožnit spolupráci napříč spektrem křesťanských církví. Takto deklarovaná ekumenická otevřenost je ve skutečnosti limitována příslušností KAM ke Světovému evangelikálnímu společenství. To se odráží ve specifickém - evangelikálním vyznání víry. Logickým důsledkem je orientace na mládež převážně menších protestantských církví.

Vztah KAM k jednotlivým místním církvím zůstává samostatnou otázkou. Představitelé organizace vyjadřují svůj zájem o "nestrannost". To ovšem nic nemění na skutečnosti, že teologické důrazy KAM mohou vykazovat určité napětí s tou kterou duchovní tradicí. Hierarchická struktura organizace nemusí být pro každého právě uklidňující. Dá se předpokládat, že v návaznosti na vysílání pořadu Exit 316 bude postavení KAM na české křesťanské scéně posilovat.

Jaké závěry máme z těchto skutečností vyvodit? Jsou na místě obavy ze silícího vlivu KAM na místní mládež? Je jistě hodné respektu, jestliže někdo věnuje práci s mládeží mnoho úsilí a také svého volného času. Úspěch KAM signalizuje mezeru ve službě místních církví mladým lidem. Jako problematický se mi ovšem jeví patrný nezáměr o denominační specifika, paracírkevní charakter organizace a v neposlední řadě zejména obraz života víry, který je v aktivitách této organizace patrný.

Být křesťanem, to se mladým lidem předkládá jako lákavá a moderní varianta existence, přinášející nekomplikované uspokojení a Boží požehnání. Citelná nepřítomnost "kříže" a určitá plochost tohoto obrazu nás může znepokojoval. To ovšem nic nemění na tom, že je toto podání "šito na míru" své cílové skupině a setkává se s velkým ohlasem. Tento stav potrvá, dokud nebudeme schopni nabídnout srovnatelně lákavou alternativu, která by mladým lidem zprostředkovala základní postoje víry přijatelnějším způsobem.

článek do časopisu Protestant, Jáchym Gondáš

MÁ MANAGEMENT BIBLICKÉ KOŘENY?

Štěpánův článek mne trochu rozesmutnil v tom, když vidím, jakým prismaťem se dnes mladí služebníci dívají na Písmo. Obávám se, že učednické

manuály a hierarchické pojetí autority už natolik zkreslilo jejich pohled na evangelium, že když čtou nějaký verš o příkladu otcovství, mají před očima učednickou buňku, kde mistr hierarchicky formuje své učedníky. Když čtou o pastýřích, vidí kouče a manažery a když čtou o vedení, vidí následování vůdců, kteří si povolávají své týmy. A pokud čtou o evangelizaci, mají před očima strategie a kurzy. A možná, když čtou o církvi, vidí skupinkové buňky, které jsou vertikálně seřazeny směrem k povoláním vůdcům.

Nedivil bych se, kdyby tato má slova zněla stoupencům manažerských principů v církvi nespravedlivě. Vidět církev jako organizaci, kterou lze vést podle stejných principů jako nadnárodní výdělečnou společnost, to je smutný pohled na církev 21. století. Má otázka zní, kde je Bůh, když vše nahradí z marketingu pocházející, lidmi vymyšlené strategie, které fungují takřka všem vřdy a všude? Pokud bychom marketingové růstové grafy, kde je přírůstek důkazem správně zvolené strategie, aplikovali na Boží království, pak byl Noe neschopný manažer, protože se po jeho mnohaletém kázání neobrátil ani jediný člověk.

Možná, kdyby Noe v arše uspořádal společné večere, na které by zval své přátele a nekonfrontačně s nimi diskutoval, a poté je nechal prožít nějakou tu nadpřirozenou manifestaci, mohlo být zachráněno mnohem více lidí. Také Gedeon zcela neodpovědně propustil většinu svého vojska a do bitvy šel s hrstkou vojáků. Jóšafat dal dokonce do čela svého vojska neozbrojené a nepřipravené zpěváky. Jediný prorok odvedl celé vojsko do opevněného města a bez zásahu lidské ruky jej odzbrojil. Budoucí král sundal brnění a postavil se těžkooděnci, ze kterého dostávaly elitní královské jednotky záchvaty paralyzující hrůzy, s mošnou a s kamínkem z potoka. To jsou hrubé chyby, které by brožurkami vyzbrojený, církevní manažer nikdy neudělal! Největší Mistr všech dob pak posílá své ovce mezi vlky. Jak zvláštní...

To vše je ovšem možné jen za jedné podmínky, a to bezpodmínečného vztahu s Kristem. Ani dnes výlučný vztah s Kristem proto nelze nahradit vztahem s člověkem resp. aplikovat tento vzorec vztahu Krista s jeho učedníky na vztah lidí samotných. Vždyť Ježíš dnes není omezen tělem a stejně jako měl vztah se svými dvanácti, může jej mít s křesťany i dnes.

Aleš Franc

ZOTAVENÍ SE Z DUCHOVNÍHO ZNEUŽÍVÁNÍ - JAK MŮŽEME POMOCI

Nedávno jsem četla dvě knihy detailně popisující závadné jednání v různých církvích a společenstvích (v této souvislosti, používám označení náboženské systémy) a jeho dopadu na členy těchto sborů. *Churches That Abuse* autor Ron Enroth, a *Damaged Disciples* od autorů Rona a Vicki Burkových. Obě knihy, vydány nakladatelstvím Zondervan, vypráví příběhy, kterým někteří křesťané budou jen těžko věřit. Ti z nás, kteří se již setkali s obětmi těchto systémů, ale vědí, že jejich příběhy jsou pravdivé.

Tato společenství mohou existovat jak ve velkých aglomeracích, tak v malých městech či v izolovaných vesnických skupinách. Některá jsou velkými mega-sbory, jiná mohou být malé domácí církve. Pro vnějšího pozorovatele vypadají povětšinou naprosto normálně, ovšem jen do té doby, než někdo odejde a začne mluvit o svých zkušenostech.

Odchod z takové skupiny je pouze začátkem procesu uzdravení a rekonvalescence. Ještě těžší než samotný, mnohdy traumatický odchod, bývá pro postižené dostat ze svého uvažování myšlenkové vzorce těchto skupin. Dopady jakéhokoliv zneužívání mají dlouhé trvání. Dále se zabývám otázkou, jak křesťané mohou pomoci takto poškozeným v jejich uzdravení.

Důvěra

Většina lidí, kteří prošli těmito systémy, bude mít velké problémy komukoliv důvěřovat. Zvláště ne církvi. Zoufale nutná je pro tyto lidi podpůrná skupina, která ovšem často nebývá k dispozici. Bývá potřebná i materiální, ale především sociální pomoc (partička karet, šachu, kulečníku, neformální pokec o něčem jiném než církvi nebo náboženství). Jinými slovy vytvoření bezpečného místa pro uvolnění se, bez očekávání určitých postojů a výkonů, místa kde spolu lidé mohou být bez zasahování do osobního života. Proto jakkoliv neapelujme na poškozeného, aby nám věřil. Nesnažme se urychlit proces uzdravení a respektujme hranice těchto lidí.

Rozhovor

Tyto systémy mají a uplatňují pravidlo *nemluv negativně, nekritizuj*, ale zabalené do duchovního biblického hávu. Takováto pravidla pomáhají zakrývat množství excesů náboženských vedoucích. Poškození potřebují vyprávět svůj příběh tak, jak se budou sami rozzpomínat. Neodmítejme žádnou jeho část. Naše naslouchání jim pomůže získat zpět vědomí jejich hodnoty. Pravdivé porozumění jejich minulé zkušenosti může napomoci k rozpoznání podobných věcí v budoucnosti.

Emoce

Je naprosto přirozené, že oběť zneužití cití velice intenzivní emoce. Čím déle byl člověk vystaven zneužívání bez uvolnění svých emocí, tím déle bude trvat, než se celá škála traumatizované psychiky emocionálně projeví. Běžné jsou deprese a stavy úzkosti, které navíc signalizují přítomnost dalších potlačovaných emocí.

Přílišné intelektualizování problému – snaha o jeho racionální vysvětlování, a zvláště na počátku ozdravného procesu, může bránit těmto lidem k pochopení, projevení a uvolnění jejich emocí. Strach, vina, zlost, žal, vášnivý hněv, smutek – to vše musí být cítěno a vyjádřeno ve svůj čas tak, jak to postupně přichází. Přeceňování a překrucování duchovního významu emocí je v těchto systémech běžné a obyčejně označuje některé emoce za přijatelné a jiné za zakázané. Samozřejmě, je to podloženo dezinterpretací písma. Výsledkem je pravidlo *necit' se tak, jak se cítíš*, ale tak, jak je žádoucí.

Pravda

Jemně povzbuzujme tyto lidi, aby se neostýchali mluvit o tom, co se jim stalo. Naslouchejme. Snažme se vcítit. Můžeme nabídnout slovo, které dobře vystihne to, co člověk cítí, protože on to nejprve ani nemusí být schopen identifikovat natož vyjádřit. Omezme naše vlastní hodnocení a komentáře k tomu co postižený říká. Buďme důvěryhodní.

Kdo jsem?

Lidé vyšlí z těchto systémů v sobě často mívají palčivou otázku: „Kdo vlastně jsem?“ Sami sebe ztratili v církevním systému či jiném kultu. Potřebují vědět, že jsou milováni, že je považujeme za sobě rovné, že nemusí být dokonalí, že jsou přijímáni takoví jací jsou. Potřebují povzbudit, budovat důvěru, hledat řešení, potřebují získávat znovu ztracenou sílu i projevovat svou slabost.

Potřebují vědět, že nejsou démonizováni či posedlí, že nejsou zavrženíhodní blázni. Potřebují vědět, že nejsou bezmocní a neschopní, že se mohou zotavit a překonat tuto zlou zkušenost.

Nerozhodujme za ně a nesnažme se je napravit. Nemluvme s nimi jako Bůh či zástupně za Boha. Dejme si záležet, aby věděli, že to co jim říkáme, říkáme za sebe.

Uzdravení a zotavení bude potřebovat delší čas – dva, tři, čtyři roky, možná i déle.

K tomu co opustili

Pro lidi vyšlé z takovýchto společenstevích je naprosto nezbytné a klíčové vědět, že to dané společenství nebylo a není Bůh, a že svým odchodem Boha neopustili. Je možné, že to vědí, ale i samotné vyslovení tohoto faktu má terapeutický účinek. Potřebují slyšet, že skupina, kterou opustili není výjimečná svým pomazáním, není jedinečná svou službou evangeliu, není vlastníkem pravdy.

Velký význam pro ně bude mít, když rozpoznají, že vedoucí skupiny i přes své jisté dobré úmysly, skutečně působil lidem oklamání a pokřiveným výkladem Písma živil a podporoval závislost na něm a nezdravou servilnost členů.

Budme citliví v našich vyjádřeních o tom, co bylo ve skupině zlé a špatné. Mějme na paměti, že tam pravděpodobně zanechali i někoho, kdo jim je stále milý a drahý a nechtějí ho z ničeho obviňovat.

Nápomocné při vyrovnání se s pocitem odmítnutí mohou být také informace o zraněných lidech či rodinách s podobnými zkušenostmi. Než se postižení budou schopni zabývat složitostmi překroucených textů Písma, měli by si bibli číst v menších dávkách.

Jaký Bůh skutečně je?

Tak jako tito lidé mohli ztratit představu o tom, kým vlastně jsou, tak také mohli pozbýt vědomí o tom, jaký je skutečně Bůh. Budou potřebovat milost k vysvětlení a pochopení Božích atributů. Dlouhý proces uzdravení v sobě zahrnuje i postupné odkrývání špatného pohledu na Boha, který je způsoben učením, slovy nebo chováním vedoucích či jiných autorit. Budou si muset znovu a znovu připomínat jaký Bůh skutečně je. Možná budou muset znovu z Písma uchopit principy milosti a spasení z víry bez skutků. Můžeme mluvit o tom, jak nám osobně Písmo odkrývá Boha, jak my přijímáme milost, co milujeme na Bohu.

Boží lid

Naše smíření s Bohem také obsahuje smíření s Božím lidem. Mnoho lidí, kteří se znovu učí důvěřovat Bohu, má velké problémy s důvěrou lidem v jakékoliv jiné církvi. Jednoduchá následující fakta, mohou pomoci k zaujetí zdravého postoje k spoluvěřícím.

- vedoucí nejsou Bohem více oblíbení než ostatní lidé v církvi
- každý má své duchovní těžkosti - i vedoucí
- každý je v různém stádiu zralosti
- každý dělá chyby, nikdo není neomylný
- každý se může naučit naslouchat Božímu hlasu – nikdo nemá zůstat duchovním dítětem závislým na svých duchovních „rodičovských“ vedoucích
- každý potřebuje druhé, nikdo není nepotřebný
- každý má dar ke společnému prospěchu a je pro Boha hodnotný
- každý, včetně vedoucích, je povolán k životu dle stejných měřítek
- každý potřebuje mít svůj vlastní vztah s Bohem nezávisle na ostatních lidech, i manželé
- církev není budova nebo shromáždění, ale věřící kdekoliv

Upřímnost

Co se nás a našeho společenství a církve týče, buďme poctiví a čestní. Přiznejme naši nedostatečnost i to, že nemáme odpovědi na všechny otázky. Taková upřímnost jim nebude bránit v jejich vztahu s Bohem. Pamatujte, že je to práce Ducha Svatého přitahovat je k sobě. Přiznání, že i my máme problémy, jim pomůže učit se problémy překonávat a ne je vzdávat.

Návštěva církve – shromáždění

Lidé poznamenaní zneužitím v církvi budou možná potřebovat pomoc projít vzpomínkami a emocemi, které v nich vyvolá návštěva shromáždění. Potřebují hledět na Pána Boha. To není Bůh, kdo je poškodil, ale lidé, sice s dobrými úmysly, ale sami spletení. Pomozme poškozeným chápat, že křesťané jsou různí, ale vždy nedokonalí a nehodící se na piedestal, potřební sdílet svá břemena a mít společný užitek sdílením víry druhých křesťanů.

Pomozme jim rozeznat pokřivené myšlení o nich samotných, o Bohu atd. To sebou může nést již zmíněné traumatické reakce. Zde je vhodné použít bezpečnou autoritu Písma ke konfrontaci bludů vytvořených skupinou a k upokojení. Je možné, že v této části ozdravného procesu bude potřeba školeného terapeuta.

Nepřekroucené písmo

Všichni tito lidé potřebují pomoci vyrovnat se s konotacemi a pocity vyvstávajícími při čtení Písma.

Písmo jim bylo překrouceno, tak aby se hodilo danému společenství či jeho vůdci. Pravý význam Písma je uzdravující a dává život. Náprava překrouceného dá velkou práci. Naše předpoklady o tom, co vědí, nebo čemu jak rozumí mohou být mylné. Ověřme si, že používáme žargon či „biblický“ jazyk se stejným jazykovým obsahem. Mohou si také sami zkusit ověřit, jestli jejich porozumění termínům a frázím je jediný způsob jejich interpretace.

Respektujme jejich hranice. Bývá běžné, že dotyčný se čtení bible vyhýbá 12-18 měsíců či více.

Závěr

Jak už jsem zmínila, zotavení si vyžádá delší čas. Pro jednoho člověka je služba takto postiženému hodně velkým závazkem. Mnohem lepší je, když více lidí ochotných pomoci vytvoří podpůrnou skupinu.

Taková skupina křesťanů může pomoci s obyčejnými praktickými věcmi i zprostředkovat duševní a duchovní odpočínání. Buďme jim k dispozici jako přátelé. (Neudělal by to tak i Ježíš?)

Autor: Sharon Hildebrantová Překlad: Agúr

Originál: <http://www.dtl.org/cults/article/abuse.htm>

VÍRA NA PRODEJ

Melinda Hennebergerová

Když Jordán Rubin přišel před devíti lety s dietou, která vycházela z toho, co podle bible jedl Pán Ježíš, velký zájem nevzbudil. Nenadchl ani věřící a nebylo to proto, že mu bylo teprve dvacet let. Výrobce zdravé výživy prostě Bible nezajímala.

Dnes už to neplatí. Ve Spojených státech se z křesťanské víry stal běžně užívaný nástroj marketingu a vydělává nemalé peníze. Stále víc lidí cítí potřebu stavět ji na obdiv, a tak je dnes Bůh přítomný všude od rockové hudby přes filmy pro mládež až po sportovní vybavení. Skutečnost, že se do jejího šíření zapojuje marketing se mnoha lidem nelíbí a považují to za svatokrádež, ale v každém případě se obchody hýbou. Podle Brita Beemera, který se zabývá průzkumem trhu, poptávka po zboží s křesťanskou symbolikou každoročně o čtyři až osm procent stoupá a tržba dosahuje čtyř miliard dolarů. Američtí zákazníci mají na výběr z opravdu široké škály výrobků – ráno můžou například popíjet kávu z hrnku s nápisem “Přimkni se k Bohu” a večer se nasypat do vany pravou sůl z Mrtvého moře.

Jordán Rubin tvrdí, že má s Bohem úmluvu: propagovat zdravou výživu podle Bible. Vydal knihu Výživa dle Stvořitele. Ben Lerner vydal knihu Božské tělo, a Don Colbert knihu Co by jedl Ježíš. Nutně to vyvolává otázku zda víra není otázkou obchodu a Boha nezesměšňuji. Rubin to odmítá.

Další prosperující podnikatel je Aurelio F. Barreto III., otevřel v Kalifornii řetězec obchodů s moderním oblečením. Jeho firma se jmenuje C28, podle Kolosenským 2:8. Oblečení a doplňky zdobí nápis NOTW čili Nikoli z tohoto světa. Mladí lidé, kteří u něj pracují jsou údajně „zapálení pro Krista“, ale nosí tetování a piercing, a kdo má zájem tak se s ním modlí a radí jim v duchovních věcech. Podle Barreta pomohl obrátit na víru 1115 tápajících duší. S úsměvem prohlašuje, že Bůh mu pomáhá ze všech sil. Lidé, kteří mají problémy se čtením, si mohou koupit přehrávač, který majiteli předčítá bibli. Kdo chce, může si koupit kostky na hraní, které vykládají evangelium, či dokonce golfové míčky popsané povznášejícím biblickým poselstvím. Na vysokých školách, a to nejen křesťanských nosí trička s obrázkem Kristovy ruky přibité na kříž a s nápisem: Spasil mě body piercing...

V době, kdy se evangelium prodává jako housky v krámě, zní cinkot pokladny jako rajska hudba.

BOŽÍ JEDINOST JAKO KŘEŠŤANSKÁ ODPOVĚĎ ŽIDŮM A MUSLIMŮM

Při mých rozhovorech jak s židy, tak i s muslimy jsem byl od nich často upozorňován, že ctít Ježíše jako Boha není jaksi v souladu s „pravým“ náboženstvím. Jinými slovy, my křesťané jsme si Ježíše Krista zbožštili. Pro jedny i pro druhé (židy a muslimy), kteří vyznávají monotheismus, je uznání Ježíše za Boha naprosto nepřijatelné. Nakolik jsou jejich námitky oprávněné, zodpovím ve svém článku.

Ústředním textem, který mě bude jako věrný průvodce doprovázet celou úvahou, je Boží slovo: „**On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem.**“ (Bible, Exodus 4:16)

Na vysvětlenou, tento text je přímá Boží řeč, řeč Hospodina Boha k Mojžíši. Hospodin Bůh dává jasné instrukce Mojžíši, že Mojžíš má být Bohem svému bratru Áronovi. Áron má být ústy, tj. mluvit k lidu namísto Mojžíše. Základní myšlenka, která je podstatná pro můj výklad: Mojžíš je Bohem svému bratru Áronovi. Pokud vezmeme v potaz, že Bůh je jeden, což je základní ortodoxie Svatých písem Bible, něco tady neseď, něco není v pořádku.

Nabádá snad sám Všemohoucí Bůh Mojžíše a Árona k modloslužbě? Navedl snad sám Hospodin Bůh Árona, aby se dopustil modloslužby? Nikoliv! Nemůžeme přece „podezřívát“ samotného Boha, že uvedl Mojžíše a Árona do takového hříchu. Áron má za Boha svého bratra Mojžíše a přesto je Bůh pouze jeden – Ten v nebesích. Mojžíš je Bohem svému bratru Áronovi, a přesto se tím neruší Boží jedinnost! To je podstatný závěr, ke kterému jsem chtěl spolu s vámi, vážení čtenáři, dospět.

Bůh zůstává **j e d e n** i přesto, že Áronovi je Mojžíš Bohem. Muslimští věřící často argumentují tím, že my křesťané konstatujeme Boží slovo, ale mluví vlastně Mojžíš, Pavel, Jan atd. Jinak řečeno, mluví někdo jiný a nikoliv Bůh a přesto my křesťané říkáme, že je to Boží slovo. Ale v tomto případě řeč: „**On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem.**“ (Bible, Exodus 4:16) je přímou řečí Hospodina Boha k Mojžíši!

Argumentace se kterou jsem vyrukoval je podstatná jako precedent [1] při mé obhajobě Ježíšova Božství. Ježíš Kristus **byl, je a bude** pro nás křesťany Bohem a přesto se tím nedopouštíme modloslužby a navíc neporušujeme jedinnost Boží. Častá námitka od představitelů obou abrahámovských

náboženství: „Ježíš byl pouhý člověk, nikoliv Bůh.“ Židé a muslimové se buď přímo, nebo nepřímo snaží dokázat naši nepravověrnost a modloslužbu.

Naše úcta k Ježíši Kristu jako k Bohu však pramení ze Svatých textů Bible. A kdepak se mluví o Ježíši jako o Bohu? Například zde: **„O Synovi však: Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království“** (Židům 1:8) Což je citace starozákonního žalmu. [2] Opět je to přímá řeč Boha, která je navíc „podtržena“ ve verši: **„Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.“** (Židům 1:9)

Jedním z argumentů, které zaznívají z táborů obou abrahámovských náboženství a nejenom jich je, že Ježíš se nikdy sám za Boha neprohlásil. Potom je moje odpověď následující: Mojžíš se také neprohlásil za Boha a přesto jím byl! Mojžíš byl Bohem svému bratru Áronovi! Podobně jako je tomu s Ježíšem Naším Bohem. Pro potvrzení Mojžíše jako Boha stačilo svědectví, které o něm vydal sám Hospodin, podobně jako je tomu s Naším Pánem Ježíšem.

Základní precedent, který vidím v příkladu s Mojžíšem a Áronem, spočívá v tom, že Mojžíš neruší jedinstvo Boží! Podobně jako v případě s Ježíšem Kristem. Ctím Ježíše Krista jako svého Boha, ale neruším tím jedinstvo Boží. Pro potvrzení může pomoci biblický text: **„A byla mu dána (Synu člověka) vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“** (Daniel 7:14) Aramejský výraz pro uctívání v tomto verši je ܡܠܚ [pelach]. Ve Starém zákoně se objevuje 10x a vždy jde o bohoslužbu. [3] Ve všech těchto biblických textech jde o uctívání Boha. Syn člověka podle výše uvedeného biblického textu z knihy Daniele přijímá úctu, která přináleží jedině samotnému Bohu!

Je jasné, že Syn člověka není tou stejnou bytostí jakou je Bůh a přesto přijímá úctu, která přináleží jenom samému a jedinému Bohu. Bůh sám rozhodl, aby jemu – Synu člověka byla dána vladařská moc, sláva a království a aby ho uctívali všichni lidé – tj. klaněli a modlili se k němu. V zaslíbeném Synu člověka chápu, rozumím Ježíše Krista. Ježíši Kristu přináleží úcta a chvála, neboť tak si to přeje Bůh Otec. [4]

Ale pokud uctívám Ježíše Krista, tak jedině k slávě Boha Otce! (Filipským 2:11) Jsou biblické texty, které se mohou týkat jedině Boha Otce! To On je jediným zdrojem života, jediný nesmrtelný: **„On jediný je nesmrtelný a**

přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět.“ (1 Timoteovi 6:16) Je jasné, že se tento biblický text nemůže týkat Ježíše Krista, nejméně ze dvou důvodů:

1. Ježíš *zemřel* za naše hříchy (ale byl třetího dne vzkříšen slavnou mocí Boha, svého Otce)
2. Ježíše Krista *viděli* lidé

Pokud uctívám Ježíše Krista jako svého Boha, ruším tím jedinnost Boží? Nemyslím si to! Ctím Ježíše Krista, neboť si to tak přeje Bůh Otec. Každý kdo přijímá Syna, přijímá i Otce, který Ho poslal. Každý, kdo přijme Ježíše Krista za svého Boha, přijímá v něm i Jeho Otce, který Ježíše poslal.

Karels

PROCHRIST

PERLIČKA NA KONEC Opožděná reakce

Již vícekrát jsme se přesvědčili o tom, že si reakce na rozdané misijní letáky KPK často dávají na čas. Stalo se vícekrát, že objednávka literatury přišla z nějakého místa 2 až 3 roky po provedené distribuční akci. Na počátku září tohoto roku jsme však v došlé poště s údivem hleděli na kontaktní kupón z letáku, který jsme v Praze rozdávali v roce 1993. Ano, po třinácti letech si jeden muž z Prahy objednal na tomto formuláři Janovo evangelium. Je to svědectvím o tom, že žijeme v době velké milosti a že nám stále Pán Bůh dává čas pro rozhodnutí a pro jeho následování. Ale neměli bychom na to spoléhat a důležitá rozhodnutí (jako je to pro Boha), bychom měli udělat hned. **VK**

RODRIGO RODRIGUEZ

Je to až neuvěřitelné, ale je to již téměř přes měsíc od návštěvy kytaristy Rodrigo Rodrigueze v ČR. S malým časovým odstupem se proto ještě v krátkosti ke službě RR u nás vracím. Abych za jeho službu vyjádřil vděčnost Pánu Bohu, Rodrigovi i vám všem, kteří jste se obětavě do této akce zapojili a pomohli jste jí zorganizovat. Jak víte, Rodrigo v říjnu letošního roku vystupoval v deseti různých městech po celé České republice, doslova od Chebu až po Ostravu. Nešlo však jen o vystoupení profesionálního hudebníka, ale především o evangelizační službu skromného člověka, který před lety prožil osobní setkání s Bohem a od té doby má v srdci touhu získanou radost ze spasení sdílet s ostatními lidmi.

Jeho služba v ČR nezačínala právě ideálně. Nejdříve se mu na letišti ztratil kufr, kde měl veškeré oblečení a hrozilo riziko, že nebude mít v čem vystupovat. To nejhorší ale teprve přišlo, když mu několik hodin před jeho prvním vystoupením v Praze praskla kytara. Byla to jeho jediná kytara, v ceně mnoha set tisíc korun. Bylo zřejmé, že se "něco" hodně snaží koncerty překazit. Na Rodrigovi bylo v té chvíli vidět, že prožívá velmi těžké okamžiky... Naštěstí však věříme Bohu, který má moc vyřešit i takové komplikace. Díky jedné rodině z pražského sboru se podařilo kytaru opravit tak, že na ni bude hrát ještě mnoho let! A kufr mu z letiště v pořádku přivezli po dvou dnech v pondělí brzo ráno - tedy ještě před jeho odjezdem do Chebu a dalších měst. Díky Pánu za to!

Tím ale svoji vzpomínku na vystoupení Rodrigo Rodrigueze nekončím. Naopak, tím má vzpomínka spíše začíná. Zažil jsem v jeho doprovodu na cestách něco opravdu nečekaného. V každém městě, kam jsme přijeli, nás čekal požehnaný večer, při kterém se vždy v průměru okolo 10-15 lidí obrátilo k Pánu Bohu. A ve 2 městech to bylo dokonce nad 20 lidí! Pokud si to vynásobíme počtem 10 koncertů, pak v průběhu jeho vystoupení v ČR svoji ruku zvedlo kolem 150 lidí, kteří tak více či méně opravdově vyjádřili svůj zájem přijmout Pána Ježíše do svého srdce. Svědectvím pro mne bylo i to, jak skromně a s velikou pokorou tento "úspěch" přijímal sám Rodrigo. Vždycky říkal, že sláva nepatří jemu, ale Pánu Bohu, kterému on jen slouží. Nedělá nic víc, než že využívá dar, který mu Pán Bůh svěřil. Požehnání jsme ale přijali i od vás všech – na všech místech bylo vystoupení, ubytování i občerstvení perfektně připravené. Bez zázemí místních sborů a modliteb si tuto akci vůbec nedovedu představit...

Myslím na to, jak Rodrigo dodával, že každý z nás má od Boha nějaký dar. Pán Bůh nevyhledává jen kytaristy pro zvěstování evangelia, ale každého z nás. Každého, kdo je ochotný mu sloužit. Jsem rád, že jsem mohl být při tom. Vidět, jak lidé reagují na výzvu i v naší zemi. Bylo mi to velkým povzbuzením a věřím, že je to povzbuzením nám všem - že stojí za to konat službu, ke které Pán povolává.

K posledním organizačním věcem mám už jen toto: Fotografie z koncertů i 2 celé koncerty v MP3 jsou stále na stránkách <<http://www.rodrigo.cz/>> www.rodrigo.cz . Můžete si je stáhnout a využít je podle zájmu. Zároveň jsem mluvil s Mary o tom, že již má balíčky s CD do sborů připravené (těch, kterých se to týká) a začíná je posílat. Tak je snad v průběhu listopadu všichni v pořádku dostanete.

Loučím se s přáním Božího pokoje a věřím, že se znovu někdy setkáme při podobné evangelizační akci. Bůh vám žehnej,

Jiří Boháček

8.11. – VÝROČÍ BITVY NA BÍLÉ HOŘE. PŘIPOMEŇME SI OBĚTI ŘÍMSKÉHO KATOLICISMU.

Připomínáme bezpochyby nejtragičtější datum naší historie. Po bitvě na Bílé Hoře 8.listopadu 1620 ztratila naše země svobodu vyznání a po dlouhou dobu byla devastována římským katolicismem. Z této devastace se už nikdy nevzpamatovala.

Římsko-katolická církev se o necelé století dříve, na Tridentském koncilu, rozešla s křesťanstvím přijetím falešného evangelia a prokletím křesťanů věrných pravému Evangeliu. [Zde je klíčová část Tridentského koncilu \(v angličtině\)](#). (<http://www.carm.org/catholic/trent.htm>) Falešné učení vydalo své zhoubné ovoce, které zakusily Čechy a Morava po roce 1620. Podobně jako Kain nenáviděl Ábela až k smrti, **projevila se nenávist římského katolicismu ke křesťanství v krutém pronásledování a vraždění křesťanů věrných Božímu Slovu.**

Koncem 16. století bylo v Čechách 90 % a na Moravě 50 % obyvatel vyznání evangelického. Země Koruny české pak byly nejsvobodnějšími zeměmi v Evropě, protože evangelíci si vymohli na císaři, aby i poddaní měli svobodnou volbu vyznání (tzv. Rudolfův majestát z roku 1609). Jinde ve světě platilo „koho panství, toho náboženství“, ale v Čechách se mohl každý rozhodnout svobodně bez ohledu na vyznání vrchnosti. Prohraná bitva na Bílé Hoře 8. listopadu 1620 znamenala konec svobody vyznání. Čechy upadly do spárů římského katolicismu. Začala krutá rekatolizace. Už 21. června 1621 bylo popraveno 27 šlechticů evangelického vyznání na Staroměstském náměstí v Praze a jejich majetek byl zabaven. Roku 1624 byli ze země vykázáni všichni evangeličtí kazatelé a roku 1627 vypovězeni i všichni svobodní obyvatelé, kteří nechtěli přestoupit do římské církve. Tím, že byla vypovězena česká evangelická šlechta, měšťané a další vzdělanci, přišla země o to nejcennější, o svou inteligenci. Nejznámější mezi pobělohorskými exulanty je poslední biskup Jednoty bratrské Jan Amos Komenský. Poddaní se ovšem vystěhovat nemohli a byli vystaveni pronásledování a násilné rekatolizaci. Přesto se scházeli zvláště v odlehlých místech tajně evangelíci a do země se „pašovala“ evangelická literatura, zejména Kralická Bible a kancionály. Zatímco před rokem 1620 se počet obyvatel v Čechách a na Moravě odhaduje na 4 miliony, ve druhé polovině 17. století činil už jen zhruba 800 tisíc!

V současnosti nemá římsko katolická církev dostatečnou moc, aby pronásledovala křesťany srovnatelným způsobem, ale to se může změnit. Rozhodně se nezdá, že by se Řím vzdal mocenských ambicí. Nejpodstatnější je však fakt, že **římsko-katolická církev stále proklíná křesťany!** Nenechme se mýlit – Tridentský koncil nikdy nepřestal platit! Nechci tímto článkem nějak štvát proti římským katolíkům, vždyť mnozí z nich jsou spíše oběťmi a zajatci zlého systému než jeho tvůrci. Jen bychom měli důrazně varovat před učením Říma a jasně říkat, že **římský katolicismus není křesťanství**. Mnohé to překvapí a není divu. Za rekatolizace i po ní opakovali ideologové římského katolicismu pořád dokola nestoudnou lež, že římský-katolicismus je křesťanství a ŘKC jediná pravá církev. Mnoho lidí v Česku věří, že mají představu o křesťanství. Smutnou skutečností je, že mají představu pouze o antitezi křesťanství – římském katolicismu s jeho ohavným evangeliem naruby. A to je hořké ovoce rekatolizace, jejíž začátek si dnes připomínáme.

www.granosalis.cz

JesusHouse z Hamburku?

Bud'te při tom!

Není to tak dávno, co skončila celoevropská evangelizační akce ProChrist2006 a kampaň ProChristMobil s vozítky SMART. A již se chystá něco dalšího, tentokrát pro mladou generaci, se zaměřením na věkovou skupinu 15 až 22 let.

Hamburk – město na Labi, překladiště zboží všeho druhu, směs různých kultur, hudební metropole Německa. Město Hamburk bude také místem, odkud se bude vysílat celoevropská mládežnická akce JesusHouse2007. Křesťané tady chtějí udělat velkou díru do světa. Mohou vaši přátelé počítat s tím, že otevřete dveře dokořán a pozvete je na tuto oslavu?

Akce JesusHouse2007 proběhne v České republice ve dnech 25. – 29. dubna 2007 a dostane se přes satelit do stovek míst v Evropě. A v centru všeho je důraz na Ježíše.

I vy můžete být při tom!

Již v roce 2004 otestovalo tento program 750 skupin mládeže – a líbilo se jim to. V roce 2007 se bude vysílat podobný různorodý program s hudbou, interview a dalšími impulzy z haly, která normálně slouží k aukcím ryb, přes satelit do Evropy.

Tou hlavní „peckou“ má být pocit opravdového společenství jak u účastníků v hale, tak i ve sborových domech, klubovnách a klubech, kde se sejdou tisíce mládežníků.

Jde o to, aby bylo slyšet o Ježíši. Jde o to, aby se druzí dozvěděli o tom, že se život s Bohem vyplatí. Jde o to, že vlastní víra není soukromou záležitostí, ale že se to musí dostat ven.

JesusHouse2007 chce být takovým mostem k poznání víry a zve mladé k tomu, aby se blíže zabývali Ježíšem. Hamburk je nazýván bránou do světa. Ale mnohem důležitější je to, že Ježíš je bránou k životu. A spousta lidí by měla díky JesusHouse tuto bránu objevit a poznat.

Proč se účastnit JesusHouse a jak na to?

Má to dlouhodobý účinek! Díky JesusHouse 2007 se může rozšířit vaše skupina mládeže. Přijdou noví lidé a budou toho chtít hodně vědět. Snad jim nabídnete nějaký kurz, skupinku nebo společný pobyt. Nebo pro ně uspořádáte mládežnickou bohoslužbu ve sboru. Impulzy z této akce vás dostanou do pohybu. JesusHouse to není jen jeden ohraničený projekt, je to dlouhodobý proces.

Je nutná pečlivá příprava! Promluvte si s odpovědnými lidmi ve sboru. Přemýšlejte o tom, zda nespoluupracovat i s jinými sbory ve městě. Připravte modlitební a školící semináře, vytvořte pracovní skupiny, dejte do pohybu své tvůrčí schopnosti – a nezapomeňte se modlit!

Nesmí chybět přípravná kampaň! Připravte akce, které zapůsobí na veřejnost. Přemýšlejte nad tím, co udělat, aby si toho okolí všimlo. Dobře také naplánujte a realizujte propagaci.

Mějte otevřené dveře! Až dojde na vlastní akci, udělejte pořádnou výzdobu místnosti nebo klubovny a otevřete dveře JesusHouse2007 dokořán. Přijímejte hosty, postarejte se o dobrou atmosféru, dejte hostům to nejlepší, zajistěte přenos programu a vytvořte dobrou náladu pro následné rozhovory. JesusHouse nechce být jen takovou „hurá akcí“, ale pomůže vám k tomu, abyste se navzájem lépe poznali. Kdo neví, do čeho se má vlastně pustit, ten se pak nemůže divit, že k němu nikdo nepřijde. Proto buďte fit a připravte JesusHouse.

Kancelář ProChrist a JesusHouse v Hradci Králové vám chce pomoci v těchto přípravách.

Proto se včas přihlaste, abyste se mohli dobře integrovat do přípravného procesu a nic vám neuniklo.

Kontakt: ProChrist/KPK, V Kopečku 89, 500 03 Hradec Králové, mail: info@ikpk.cz

Co je dobré ještě vědět?

Technika - Stejně jako při ProChrist, probíhá příjem satelitního přenosu pomocí digitálního satelitního přijímače (Digital-Receiver) a parabolické antény (ta by měla mít průměr 80 - 90 cm).

K tomu dále potřebujete datový projektor, promítací plátno a dobrou zvukovou aparaturu. Zde můžete využít zkušenosti z přenosů ProChrist.

Finanční náklady - Datový projektor (pokud ho nemáte) si můžete zapůjčit od sborů, které se účastnily ProChrist2006, to samé platí i o satelitním přijímacím zařízením (případně si ho můžete zapůjčit od někoho, kdo ho má doma nebo zakoupit – cena je 2000-4000 Kč). Je třeba zajistit vhodnou místnost – klubovnu, klub, kinokavárnu, bar, tělocvičnu ... kam se nechají pozvat mladí lidé. To vás také bude něco stát. Potom dobrá propagace. Plakáty a pozvánky bude zajišťovat kancelář ProChrist/JesusHouse, na vás bude jejich rozšíření. Můžete udělat propagaci v místních rádiích a v tisku. Příspěvek na krytí nákladů JesusHouse můžete žádat od svého sboru, hledat soukromé sponzory nebo jiné formy financování.

REGIONÁLNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V ZÁPADNÍCH ČECHÁCH

Od pátku 27. do neděle 29. října proběhlo setkání mládeže Západočeského regionu. Tentokrát se celé setkání konalo v nejzápadnější části naší země a to v Aši. Setkání neslo název “Aš na konec světa” podtrženo textem z Matoušova evangelia 28. kapitoly 16. až 20. veršem. Spolu jsme se zamýšleli nad tím jaký je úkol naší generace. V pátek jsme se zamýšleli s br. Aloisem Boháčkem - ašským kazatelem. V sobotu ráno z Honzou Jackaničem nad uctíváním, jako částí úkolu naší generace, v sobotu večer s br. Jaroslavem Pospíšilem, a v neděli ráno závěrečnou bohoslužbou zakončil naše setkání br. Alois Boháček. Zaznívalo mnoho kroků a úkolu pro naši generaci a věřím, že skrze toto téma k nám Bůh promlouval k našemu požehnání.

V celém programu tohoto setkání samozřejmě nechyběly společné hry, sport v tělocvičně, seznamování, představování jednotlivých mládeží, volný čas a jídlo, které bylo super. Potěšilo nás, že na toto společné setkání přijelo 65 mládežníků a to z Teplé, Chebu, Sokolova, Karlových Varů, Žatce, Českých Budějovic, Prahy, Brna a z Plzně. Byl to nádherný požehnaný čas pro všechny nás, kdo jsme se tohoto regionálního setkání mládeže v Aši zúčastnili.

Petr B. , PS: foto a audio najdete na www.bjb-as.estranky.cz

PLÁN AKCÍ NA ROK 2006

19. listopad	Pollyovi	Cheb
26. listopad	Bible pro Etiopii – sbírka	Cheb
26. listopadu	br. Jan TITĚRA	Cheb
8.-10. prosince	br.kaz. ZORN z Göppingenu	Cheb
3. prosince	křest Aš	Cheb
17. prosince	skupina KDE KDO – folk, spiritual	Cheb I+II
17. prosince	Vánoční besídka	Cheb
24. prosince	štedrovečerní program dětí a oslava narození Pána Ježíše	
31. prosince	večerní silvestrovský program	Cheb
prosinec	70.výročí úmrtí Kristiny ROYOVEJ	Stará Turá
1.ledna	novoroční Bohoslužba	Cheb
7.-14. ledna	alianční týden modliteb	Cheb
27. ledna	program duchovní obnovy	Brno
23.-25. března	konference sester	Lučenec
24.-28. dubna	Jesushouse – Prochrist	Cheb
27.-28. dubna	volební sjezd delegátů	Praha
6.-8. května	kurz kazatelů s manželkami	střední čechy
8.–10. června	kurz kazatelů	střední čechy
15.-16. září	dny Petra CHELČICKÉHO	Č.Budějovice
13.-14. října	Konference výchovného odboru	Cvikov
26.-28. října	konference odboru mládeže	Praha
3. listopadu	Rada zástupců sborů BJB	Praha 4

NA VŠECHNY AKCE SRDEČNĚ ZVEME

Sbor Bratrské jednoty baptistů, Libušina 4, 350 02 CHEB

Tel.: 354 431 692 – kancelář sboru

www.cheb.baptistcz.org , cheb@baptistcz.org

Určeno pro vnitřní potřebu.